

Sa:

Jacobsen, J. N.; Fischer; Foged; Haffner; Hansen, S.; Hansen, N. P.; Hansen, P.; Hasle; Krog; Magius; Moltke-Hvitsfeldt; Müller; Pedersen, S.; Pedersen, N.; Poulsen; Rasmussen, Chr.; Rasmussen, N.; Ree; Simonson; Steel; Stytte; Westergaard; Wichfeld; Zytphen-Adeler; Andersen, C.; Andersen, S.; Andersen, S. M. B.; Andersen, M.; Bonne; Brinck-Seidelin.

Nei:

Forchhammer; Sonne; Tobiasen; Frijs, S.; Frijs-Frijsenborg; Frijs-Juellinge; Grevenskop-Castenschjold; Jacobsen, J.; Jacobsen, S. C.; Jepsen; Krieger; Larsen; Liebe; Madvig; Melchior; Mourier-Petersen; Nielsen; Philipsen; Ploug; Suenon; Thalbitzer; Usfing; Andræ; Bindeshøll; Bjerring; Brasch; Brock; David; Dresing.

Fraværende efter anmeldt Forfald:

Lehmann; Moltke-Vregentved; Petersen, W.

Fraværende:

Rosenørn-Lehn; Sehested-Suul; Estrup.

2) Forslag af Udvalget til Regulativet:

XI. 2. Ordene „med 50 Indbyggere“ udgaae.

vedtoges med 46 Stemmer mod 1.

3) Forslag af Samme til Regulativet:

XI. 5. Ordene „med en Folkemængde af 630 Indbyggere“ udgaae.

vedtoges eenstemmig med 45 Stemmer.

Udvalgets Forslag under Nr. 33 var bortfaldet som Følge af Afstemningen under Nr. 1.

4) Forslag af Samme til Regulativet:

XIX. 3. Ordene „Frue og St. Cathrine Landsfogne“ udgaae.

vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.

5) Forslag af Samme til Regulativet:

XIX. 4. Efter „Andst Herred“ indskydes: „med Undtagelse af Hjarup, Vandrup, Skanderup og Seest Sogne,“.

vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.

Derpaa fattes Sagen i sin Heelhed under Forhandling.

Haffner: Jeg skal kun for et Dieblif lægge Beslag paa det høie Things Tid. Under Sagens anden Behandling udtalte jeg mig om det for mig Betænelige i at tiltræde den Fortolkning, som den ærede Ordfører og den høitærede Conseilspræsident gjorde gjældende, med Hensyn til Lovudkastets daværende § 17, nu § 63, om Beregningen af Afgiftsbeløbene ved faste Eiendomme. Jeg havde desuden en anden Betænelighed, og det var den, at en saadan her i Salen givne Fortolkning muligen skulde blive opfattet som afgivende en bindende Regel for Fremtiden. Jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af den her givne Fortolkning, forsaavidt den angaaer ældre Skatter, men kun forsaavidt den angaaer nyere Skatter, med Hensyn til hvilke det i Lovgivningen udtrykkelig er paabudt, at en vis Deel skal, uanset, hvorledes den private Contract er affattet, udredes af Brugeren og en vis Deel af Eieren. Jeg kan navnlig ikke tiltræde den Fortolkning i den Udstrækning, hvori man har villet gjøre den gjældende, ved at citere Trdn. af 15de April 1818. Denne Forordning maa jeg nemlig vedblivende ansee for at være af en aldeles declaratorisk Natur og kun havende til Hensigt ved Sammenlægningen af flere forskjellige Skatter til den samlede Landsstat at forhindre Retstrætter imellem Eier og Bruger. Jeg troer ogsaa, at man ved at anvende denne Fortolkning kommer til et heelt andet Resultat, end man maaske har tænkt sig, og jeg skal ophøre dette med et ganske kort Exempel. Dersom vi tage en bestemt Eiendom for Die og gaee ud fra, at der ved Indførelsen af den nye Matricul ikke er foregaaet nogen Forandring i Hartkornsansættelsen, da vil der paa 1 Tønde Hartkorn af denne Eiendom hvile en Gammelstat af 6 Rd. 80 ß.